Breo ten Eck Classn

1883-78

1.

Ajaccio d. 16 Dec. 1873.

Min redlige Broder.

En hel, treplen termin är sedan förfluten, sedan vi skiljdes åt och sedan ej meddelade oss med hvarandra! Jag har fruktat, att den ej varit lätt för dig: pågående bygge, flyttning på flyttning, sjukt i hemmet och dertill kanske utom egen tjenst äfven en dryg professur? Så mycket välkomnare måtte Julveckans hvila vara dig och jag hoppas att jag icke stör den för Eder om jag smyger mig in i Edert kära hem, hvilket jag i dess nya form tänker mig så genomtrefligt, för att önska: god Jul. Och huru står det nu till med Lisa? Vi hafva nog hört, att hon äfven under hösten varit illamående, men huru är det nu?

Om vår resa och vårt befinnande haven I af Mamma och Carl hört det hufvudsakligaste. Det är således intet nytt, jag omtalar, om jag berättar, att Abel aldrig haft något skymt till recidiv af ettdlaget, utan att det småningom och mer och mer aftagit så att nu endast några märken deraf qvarstå på huden. Af dastkrämpa hade han i början af vår vistelse i Montreux några anfall och hade kanske haft

den temligen mycket, nästan continuerligt, dock ej så svår som på Dalarö, men nu har den åter fullkomligt gifvit vika.

Små flickorna må väl och äro dugliga; en lindrig katarrh hafva de nu för tillfället.

Maria är äfven nätt rask, dock kan jag icke säga att hon tagit sig så särdeles mycket ännu, men jag hoppas att vistelsen i detta sköna klimat skall mer och mer stärka henne.

Klimatet är i sanning bra herrligt här. Jag vet ej hvad man egentligen skall kalla årstiden; nog är dock *vår* det rättaste, ty ny grönska skjuter vidare öfveralltfram. Himlen är ständigt klar och luften så ren och behaglig, att man aldrig kan upphöra att förundra sig deröfver. Solen bränner mitt på dagen så, att man måste undvika den. Naturligtvis förekomma oväder här såsom öfverallt, men omedelbart efter dem börjar samma klara himmel och brännande sol att visa sig.

Vår resa har varit så alltigenom lyckosam och ibland utmärkt af hvad jag måste anse för en särskild Guds ledning, att jag och dem känt en förvissning, att

det vore rätt att den företogs. Jag har derföre icke kunnat oroa mig öfver att mitt arbete blef på ett elakt så olagligt sätt afbrutet, ty jag måste tro att äfven det skall visa sig vara godt i något afseende, som jag nu icke ser.

Du förstår ock, att resan varit mycket intressant och i flera afseenden lärorik. I medicinskt afseende har jag dock ännu icke inhemtat mycket. Något klimatologi har jag förstås lärt mig och någon kännedom om de förnämsta klimatiska kurorterna i Schweiz och vid Medelhafvet har jag vunnit, hvilket jag tror kan blifva mig till gagn; mycket är det likväl icke. Då emellertid Ajaccio såsom kurort ännu är föga känd och, så vidt jag vet, icke ens omnämnd af Wallis i hans diverse uppsatser i ämnet, men denna ort eger vissa företräden framför flera andra, skulle jag gerna, om I så önsken, på vår sidan insända en liten redogörelse för orten att i Förhandlingarne intagas. I sådant fall beder jag dig att in Nordiskt medicin

Arkiv utskära och på post hitsända, hvad W hittills dirsfädes producerat, äfvensom hans afhandling om Catania. (Hygiea-häftet om Egypten har jag redan fått.) Denna ort eger nämligen företrädet af mildare klimat än Rivieran och betydligt billigare priser än både Rivierans och Siciliens kurorter och förtjenar derföre att blifva mera känd i Sverige. Utan tvifvel kommer den ock att framdeles blifva en mycket frequenterad kurort.

I Zürich och Bern besökte jag sjukhusen. Det förra intresserade mig rätt mycket. Man hade der en särskild, något afsides belägen byggnad för tyfoidfeberpatienter. I Vevey sökte jag upp en Professor i Oftalmiatrik vid universitetet i Bern vid namn Dor, som talar svenska förträffligt och nästa år ämnar besöka Sverige. Sannolikt har du äfvensom Holmgren sett spår af mitt besök hos honom. Jag uppgaf åtminstone Edra adresser för öfversändande af ett par skrifter, som skulle kunna intressera Eder. Äfvenså skulle han till Redaktören

Dr. Hammarsten skrifva och föreslå utbyte af tidskrift, af våra Förhandlingar mot Schweizarnes medicinska tidskrift, hvars titel jag nu icke med säkerhet erinrar mig.

I Februari reser jag sannolikt öfver till Italien och familjen kommer väl då efter i Mars.

Nu vore det bra kärt att få höra något om Eder och om Upsala och medicinska faculteten m. m. Den s. k. medicinska frågan skall väl nu närma sig sin lösning? Jag har dock icke sett något derom i Nya Dagl. Allehanda, som tillsändes mig.

Helsa nu rikligt hjertligt till Hedenius och Glas och Waldenström! Och för öfrigt alla dem, som fråga efter mig. Skulle du vidare vilja göra mig den tjensten att höra efter om alla rum i min gård äro uthyrda d. v. s. studentrummen. Skulle mot hvad jag förmodar något rum icke vara det, så beder jag dig hjelpa med saken om du kan. Detta gäller väl egentligen den öfre dubletten i trähus, hvars pris kan sättas till 50 Rd för terminen. Till Vindsrummen i stenhuset brukar alltid den afresande eller ock de öfriga grannarne skaffa ny hyresgäst, så fort någon ledighet inträffar. Är för öfrigt någon svårighet eller förveckling i gården uppkom, som, så vidt jag hört, icke varit fallet, så är du nog god gör deråt hvad du kan.

Såsom en liten påminnelse om barnen sändes
härmed till Eder för julaftonen deras porträtt jemte
innerliga helsningar till Eder båda från Maria
och tillgifne vännen

Gustaf Bergman

Wien 1878, ca [illegible]

Nå, det var en alldeles oberäknad inkomst, I tilldelat mig ur den Regnellska donationen. Sådana äro visserligen utmärkt goda att få. Men man måste jo också göra rätt för sig. Meningen är väl dock att det hittills publicerade får gälla. Hvad som hädanefter kan blifva är ju helt ovisst, och derpå törs jag icke taga emot något förskott. Den gås, som har halsen af, kacklar inte. Och för hudstrykning, som hädanefter skall blifva mitt handtverk, lären I icke vilja betala något ur den Brasilianska kassan. Framför emellertid vid första tillfälle min vördsamma tacksägelse för den oväntade gåfvan!

Priskurant har i skickat dig, hoppas den riktigt framkommit. Injectionsspr. af Hyrtls modell var en okänd benämning. Många olika storlekar finnas (4 åtminstone). Kranier kunna fås, men äro icke nu färdiga.

—

Till sluts tackar jag ännu en gång för de ord, du gaf mig från ditt hjerta. De tilltalade mig innerligen. – Det går för mig här upp och ned, och nu har det varit några dagar nedan. Men det står ju i en vers att "snart med det bud, som englar bära, tron förnyad åter vaknar".

I Slottskapellet har jag ännu icke varit. Dominikanerkyrkan är eljest den enda, jag funnit något mycket godt.

Helsa Clara hjertligen och Maria, om du träffar henne i dagarne.

Vännen

Gustaf B–n.

Wien d. 9 Maj 1878.

Broder!

Tack för det mycket välkomna brefvet af d. 27 April. Det gladde mig mycket att du kunde gifva Henrik ett så godt vitsord och att du vill taga honom till amanuens. Af flera skäl tycker jag att det för honom vore särdeles bra, hvarföre vi ju få anse det för en afgjord sak, ty några väsentliga betänkligheter deremot kan jag icke föreställa mig att han kan hafva då han hör att det är min önskan.

Din beställning skall effektueras dock ej förr än i Juni, ty jag ville på samma gång få sända mina egna instrument och jag vet icke, förrän några af kurserna skridit längre, hvad jag vill hafva. Någon olägenhet för mig att till hemkomsten förskottera requisitionen är det icke.

Att Riksdagen icke beviljade medel till ny anatomisal, har jag med förtrytelse sett. Planen att bygga den ena flygeln först synes ju god. Då du nu fått tid på dig vill jag nämna att jag en gång hörde några af Fakultetens Ledamöter förklara din ritning för mycket ful, men ytterst praktisk. Något eget omdöme har jag icke rörande det förra, men då Hedenius som ju skall vara fackkunnig var med ibland dem, så kan det ju vara möjligt att det är grundadt och att något kunde göras för att korrigera det, hvartill han ju sjelf kan få försöka sig på att gifva förslag. Den der outtröttliga kritiken efteråt är ju odräglig, bör derför helst förekommas.

I Påsk-veckan dog gubben Schwab i fattiga omständigheter. Han hade enligt tidningarne ~~först mäst lemna~~ gjort många förlusten på medic. studerande, som han alltid, bank-hjelpsam emot och äfven andra förluster till följd af de dåliga tiderna. Kaffiet måste han på något år feden lemna, och de ord, som voro inskrifna på den af Carl XV honom förärade medalj, besannade sig icke på honom.

I Undersökningarna har jag kommit till det stadium, att jag oaktadt jag dagligen hör 5 professorer ofta nästan ingenting nytt alls lärt mig på dagen, under det att en annan gång någon ganska väsentlig lärdom erhålles. Om att för 10de gången höra samma sak föredragas börjar blifva något enformigt.

Att ingen dokt professuren såg jag med nöje i tidningarne. Ty omkligt är att efter det föregående, som för med förhållandena obekanta personer tett sig så begynnligt, ställningen nu verkligen blifvit klarare och att fakulteten åter fått i sin hand att taga ett initiativ i saken.

Hvad mig beträffar, så kan jag icke nästa vinter tjena fakulteten med någon författarverksamhet, måste således afsäga mig i höst de understöd, jag åtnjuter, så vida jag icke möjligen genom föreläsningars hållande kunde göra någon nytta. Detta skulle emellertid nu, såsom förr, möta den svårigheten att jag icke skulle få åhörare för ett ämne som icke är examensämne. Candidandi äro upptagne med examensläsning och hafva ej tid för onödigt kram, och licentiandi äro så få och hafva heller ej tid. Föreläsningar öfver Kolerafarsoten t. ex. skulle nog blott första gången samla några åhörare. Jag ville just icke heller unna Stockholmarne den förnöjelsen, att kunna bevisa min oduglighet med hänvisning på det faktum, att jag icke finge några åhörare på mina föreläsningar. Ett sätt vore emellertid att välja ett sådant ämne, som alltid lockar folk. Ett sådant vore kanske: "Om njutningsmedlen x) (spritdrycker, kaffe, the, tobak etc) ur hygienisk synpunkt" (tillika historiskt-geografiskt). Ett annat: "om profylaxen af de veneriska sjukdomarne" eller om "syfilis såsom folksjukdom", då jag ~~äfven~~ såväl finge fästa mig vid dess historia, utbrednings-orter former som och dess förekommande. Detta kan i så måtto

x) Om födoämnena föreläser Almén emellertid.

ligger närmare till hands som jag just här ute dagligen är sysselsatt med studiet af denna sjukdom. Hvad synes dig? Skulle detta vara lämpligt, så borde jag kanske här ute taga kännedom om prostitutionsväsendet, i dess allra allmännaste drag åtminstone. Ämnet kunde också heta: om de kroniska folksjukdomarne i Sverige I Syfilis. [II Lungsot III Blekrot etc.]. När jag skulle få tid till förberedelser vet jag just heller icke. Hade jag emellertid ett ämne, som redan i och för sig intresserade, så behöfde föredragen väl (icke vara så ~~vara mindre~~) utarbetade.

Ursäkta mitt slarf; jag ville skrifva om detta, som nedskrifvits på några trötta mellanstunder mellan kartor, men som ett franskt bref ligger på mig att skrifva, och du kanske någorlunda begriper min mening, får jag blott bedja dig att supplera hvad som felas i uttrycken och med första befordra kladdet till pappeskorgen i minsta möjliga delar fördeladt. Till professor bör du icke söka befordra mig. Hade jag derför ej begåfning eller åtminstone erforderliga förstudier, så hade jag nog icke genast gifvit vika i Stockholm (såsom skedde genom fördummande af [illegible]).

Hels Clara vänligast Din tillgifne

[illegible]

Vänd!

förtjena hvad jag för min och familjens del behöfver, såsom föresväfvar mig såsom ideal af min högsta befordran inom fakulteten att framdeles, derest jag till professorsvärdighet må aktas värdig, erhålla säte och stämma inom fakulteten utan lön, men rättighet att offentligen föreläsa. Och härmed har jag egentligen uttalat min ungdomsdröm från början af min mediciniska bana

Ack! barnets himmel hänger full
Af lyror af det röda gull &c. Men idéen är ju opraktisk. Kanske det föregående bordt vara osagdt!

Emellertid en prof. i Allm. Helsovård vore ju en stor vinst för fakulteten att få, om dugtigt folk kan fås till den, och kan ju derför lämpligen begäras. En e. o. profession i något närbeslägtadt ämne tror jag mig icke så litet som den förr skola komma att söka, så vida det lyckadt för mig i Sthlm. Och gör det det icke, ja, då får jag kanske i notariatstjensten hos Eder eller på Addebode söka min retraite.

Din vän
Gustaf Ljn.

P. S. [illegible] skrifver ju ibland till Regnell. Vore det icke skäl att för[illegible]å honom att han upphäfver den bestämmelsen i afseende på sin donation till Läkareföreningen, att grunden till byggningen först bör vara lagd? Säg honom, att vi behöfva en mycket större byggnad än dubbla hans kapital gåfva och att han derför skulle tvinga oss att bygga ett alldeles otillräckligt hus!

Helsningar!

Wien den 14 Maj 1878.

Min redlige vän!

Du talade i ditt sista bref om att föreslå någon plats för mig inom fakulteten. Och på det han icke för min skull må komma i något obehag genom att begära någon lärare-tjenst, som jag kanske sedan icke skulle kunna emottaga, anser jag mig böra i korthet framställa min ställning till frågan.

Den tid har varit, då det hade passat mig väl att få något lärare-uppdrag inom fakulteten, ja, då redan någon uppmaning till eller intresse för någon slags undervisning af mig hade för mig haft betydelse. Men den tiden synes mig nu vara gången. Och om du visste huru tunga de sista 3-4 åren varit mig ur denna synpunkt och huru trögt arbetet skridit fram, skulle du icke undra på, att jag tvekade att gå tillbaka igen till detsamma, äfven om jag derför finge fast lön på stat. Omständigheterna hafva ju tvingat mig in på denna nya bana. Tänk nu, sedan jag brutit banen och bland Stockholms läkarne uppträdt som

inkräktar på deras praktik och derför fått utstå helt säkert många vedervärdigheter, vore det då rätt af mig att, sedan jag ~~utsett~~ och inhägnat en vildmark, men med bördig jordmån, att sedan den ykats och svedjats, helt enkelt öfvergifva alltihop och draga mig tillbaks i Upsala? (Jag tänker på den tid, då en af riksdagen om ett eller annat år bifallen lärareplatsen inom fakulteten hunnit besättas). Säg mig icke att jag kan bibehålla båda delarna samtidigt! Vore det i samma ämne, ja, då gick det kanske för sig, men 4 föreläsningar, som ju fordras af e.o. professor, håller icke jag i hygien i ~~Upsala~~ samtidigt med en större praktik i Stockholm i hudsjukdomar.

Dermatologien finner jag mycket intressant; förkert måste också praktiken i denna specialgren af medicinen ~~äfven~~ vara mycket fördelaktig, om det går väl, till följd af den betydliga roll syfilis spelar deri. Dermatologen, som icke befattar sig med de primära formerna deraf, måste så mycket helre af syfilitici uppsökas, som sjukdomsnaturen derigenom lätt kan andra döljas. Sålunda intressanta äro och syfiliderna ~~ur~~ diagnostisk synpunkt likasom ur terapeutisk tacksamma.

Jag tror derför att mitt företag skall kunna äfven ur ekonomisk synpunkt lyckas, ja, kanske mycket väl. Och om jag det oaktadt står qvar vid Upsala fakultet, så blifver det (att stå qvar) kanske den största tjenst jag kan göra henne. Ty banan vore ju då bruten. Efterföljare bland praktiska specialister ~~från~~ vid Upsala fakultet hade då icke samma svårigheter att uthärda i Stockholm såsom inkräktare på praktiken, sedan man redan hunnit vänja sig vid förhållandet. Då Riksdagen nog icke vill bevilja lefvebröd åt vetenskapliga specialister i Upsala, och Carolinska Institutet icke vill för undervisningen och vetenskapen taga tillvara det rika materialet i Stockholm, vore det ~~[illegible]~~ då något olämpligt att Upsala fakultets yngre lärare i Stockholm sjelfva hemtade sig båda delarne, att vår fakultet upptoge uppgiften att förse Sverige med specialister i praktiska discipliner.

På länge vår Medicinska fakultets följer de gamla Hwasserianska traditionerna, skulle det kännas mig mycket tungt ~~att framdeles~~ att måsta lemna henne och framdeles mycket tomt att vara skiljd ifrån henne, men då jag förutser att det dock icke just i längden går, att (såsom Mattes Lindblad eller Stenberg i verlden) stå qvar en obegränsad tid såsom docent, och jag anser mig, om jag får hafva helsan, kunna på praktik

broderliga rådet: "perge quo coepisti".
Mitt svar till honom bilägger jag, på det du må
ytterligare höra, huru jag uppfattar min ställning.

—

Det gläder mig mycket att tänka, att
Henrik ännu ett år får arbeta hos dig. Måtte
du blott af honom få den hjelp, en amanuens
kan lemna.

Helsa hjertligen Clara. Då det kan intressera
Maria att se hvad jag har skrifvit och som hon
nog för öfrigt hört förr, så kan du ju låna
henne brefven, om du vill.

Din vän

Gustaf B.

Får jag besvära dig att af Mesterton vid tillfälle taga
anvisning på 1sta hälften af det anslag ur Regnellska
fonden, som fakulteten tilldelat mig.

Wien d. 18 Maj 1878.

Min käre vän!

Ännu en gång kommer jag med tillägg. Men då
jag en gång blifvit föranledd att yttra mig i en sak,
som ju rörer mig ganska nära, så kan jag icke
vara tillfreds, utan att hafva gjort det någorlunda
fullständigt.

Hvarföre jag måste afråda från att en plats för mig
personligen begäres, är af det skäl, att jag icke kan
trygga mig vid, att den verkligen blir beviljad, och
att jag heller icke kan vänta några år till dess den
verkligen blir det och färdig att tillträdas, neml.
minst 2 år, ty medan gräset gror växer, svälter kon.
Slutligen vet jag ju icke, om jag verkligen efter
några år ville åtaga mig den tjenst, som kan
bjudas mig, om den fordrar uppoffrande af
den verksamhet, jag under tiden upptagit.
Äfven om jag blott finge åliggandet att föreläsa
2ne gånger i veckan, så fruktar jag dock, att man
skulle misstycka, om jag 4 dagar i veckan
utöfvade annan verksamhet i Stockholm —
så vida icke titeln rentaf vore så omfattande
som vår unge e.o. prof:s i "Medicin".

Begäres det åter en professur i Allm. Helsovård, ja, då kan det ju hända att jag med mycken tacksamhet skulle vilja emottaga den (hvilket jag dock betviflar, då jag fortfarande gör mig full oppning om framgång i min nu valda specialitet), och om jag icke kommer till den, får ju fakulteten någon annan och med säkerhet lämpligare.

Hvad jag således vill säga är, att jag afråder dig från att vidtaga några mått och steg för min räkning. Kommer någon annan åter med något förslag, så må du efter godtfinnande begagna dig af de uttalanden jag nu gjort.

Skäl till att beklaga mig anser jag ~~(mig)~~ mig inte hafva hvad professorsmännens utlåtande beträffar; men öfver sjelfva utgången af frågan kan jag ju icke klaga. Min ansökan var ju blott en anmälan att viljen I hafva mig, så är jag redo att åtaga mig befattningen (som jag dock icke önskade mig). Men tränga mig till den ville jag icke. Nu ville man icke hafva mig. Och dermed är ju saken klar. Någon revanche kan ju sål. egentligen icke blifva frågan om. Visserligen kan det väl hända att jag bland kamrater och landsmän kommer att känna mig tillintetgjord och såsom vetenskapsman dödad; och att det ur den synpunkten vore angenämt att få något slags offentligt erkännande. Men åter detta ligger ju egentligen på mig genom att författa något värdefullt öfver Koleran t. ex. Om och när sådant kan ske, beror af min hanas utveckling. Dermed har jag förr trott mig kunna gagna och för ett par år sedan talade jag om att riksdagen gerne kunde bevilja anslag till etiologiska forskningar öfver våra folksjukdomar och bearbetning af vårt sekelgamla material dertill, men då något initiativ ~~från~~ eller uppmuntran till något sådant icke från fakultetens sida förmärktes, så är jag nu på den punkt, jag är. Kort sagdt, att öfvergifva hudsjukdomspraktik dertill kan jag icke nu förbinda mig.

~~Fr~~ Innan jag reste hemifrån sände jag tillbaka till Huss åtskilliga papper, jag haft till låns af honom, och sade då att för att motivera återställandet utan afslutning af det arbete, jag ämnat en handlingarna utföra, att utsigten att vidare få arbeta i nämnda riktning numera vore mig betagen. Derpå svarade han mycket vänligt uppfordrande mig att redogöra för ~~mina~~ hvad detta uttryck betydde, ty att jag skulle nedlägga pennan vore "en stor, stor förlust för vårt land i allmänhet så mycket medic. literatur". Tvärtom ville han gifva mig "det faderliga och

Hjertligen instämmer jag i ditt uttalande att fak. ovilkorligen bör bifalla [illegible] representanto, hela [illegible] skrivande bör göra mig [illegible]
för mitt ämnes. Men ock dess tillämpas på mig, då [illegible] och tänka med Kapten Rff: och denna [illegible] skall utgöra
[illegible] i Europa.

du företräd, att vara mycket mer vidomfattande, då ju derunder rymmas de kroniska sjukdomarna. Såsom föreläsningsämne vore disciplinen väl således oundgänglig och inrymde för öfrigt väsentlig del af allmän helsovårdsläran, då Professuren ju äfven måste höra dit. Visserligen kan man anmärka att ämnet svårligen låter sig bestämdt begränsas, men hvilken medicinsk disciplin delar ej samma egenskap?

Titeln prof. i Medicin tror jag dock, jag skulle tycka mera om, och erbjöde onekligen sina fördelar. Under den kunde jag kanske emellanåt rentaf få bjuda på Dermatologi. Får jag en stor praktik der, så samlar sig och sanåningom ett stort material af äfven sällsyntare kroniska sjukdomsformer (förutom de dagligen inkommande mer akuta), hvilka skulle kunna med stor fördel användas för undervisningen. Respenningen för ett 100tal sjuka från Sthm vore ju icke så blodigt att utgifva.

Mig vore det naturligtvis behagligt, att tjensten nu beviljades. Men om den ~~förloder~~ först vid en senare riksdag än den nästa beviljas, gör det ju mig intet. Jag får derigenom blott större tillfälle att drifva upp och befästa min Sthlms praktik. Redan ur denna synpunkt och ännu mycket, mycket mer ur fakultetens och undervisnings synpunkt (skall och bör) ~~är~~ behofvet ~~i aller först~~ ~~[illegible]~~ af den nya anstalten. Läsareplatsen sättas i främsta rummet.

Concept till min merit förteckning fåd Institutet ligger i stora lådan i mitt skrifbord, der min skrifstol står. Marie lemnar dig den. Men hvad skall du göra dig besvär med denna sak? Lemna det åt professorn i ämnet!

Din tillgifne vän Gustaf Bn.

d. 24/5 78.

Rejsarstaden vid Donau Himingsdagen 1878.

22 Maj

Min gode Broder!

Denna dag blef för mig betydelsefull. Och då må jag ju redogöra för huru den förflutit. Såsom vanligt har jag i dag deltagit i 5 kurser i hudsjukdomar och en i laryngoskopi. Under dessa ha (i dag) så många diagnostiska örfilar utdelats, att jag blifvit alldeles virrig. Antingen måste jag ~~ju~~ släppa tron på möjligheten af en säker diagnostik, eller också gifva förtroendet för — den så ryktbara Wienerskolan på båten. Sedan jag sedan efter vanligheten afslutat mitt kursarbete för dagen med att betrakta trumhinnor — hufvudinnehållet af dessa mina betraktelser sammanfaller noga med en svensk bondkos reflexioner vid beskådande af en ny lada — och sedan jag i en trädgård, der en näktergal slog, intagit min middag och gått hem, finner jag der på mitt skrifbord ett bref med en utanskrift mycket liknande din handstil och afstämpladt d. 19 Maj (min lilla Jaja's födelsedag!) i Kajboet vid Fyris, hvilket (i parenthes sagdt) jag börjar tro i flere afseenden, som röra oss ganska nära, står sig bra, till och med om det jemföres med städer, som ligga vid stora floder och der näktergalar sjunga.